

ger at gøre med Hensyn til de stillede Ændringsforslag. Kun imod Ændringsforslag Nr. 31 til § 9, som angaar Kontrolforeningernes Arbejde, har jeg en meget væsentlig Indvending at gøre. Medens det Tilskud, Landbo- og Husmandsforeningerne faar til den direkte Fremme af Husdyrbruget gennem Dyrskuer og Staldbedømmelse, betyder overordentlig meget økonomisk, idet dette Arbejde ikke vilde kunne bestaa uden disse Tilskud, i hvert Fald ikke under den Form, det nu har, saa gælder noget ganske andet med Hensyn til Tilskuddene til Kontrolforeningerne. Det Tilskud, Kontrolforeningerne modtager fra Staten, er saa uhyre ringe i Sammenligning med, hvad de selv maa betale, at man skal være meget varsom med herindfra at stille Krav om Indskrænkninger i disse Foreningers Selvstændighed og Frihed til at bestemme, hvorledes de vil ordne deres Forhold.

I den Forening, jeg er Medlem af, androg de gennemsnitlige Udgifter til Lønninger og andre Udgifter ca. 1 600 Kr. pr. Forening, hvorimod Statstilskuddet kun androg 108 Kr., altsaa ca. 7 pCt. af Foreningens Udgifter. Og til Gængæld for disse 7 pCt.s Tilskud vil man nu indsætte en Bestemmelse, hvorved disse Foreninger tvinges til hvert tredje Aar at aabne for Tilgang af nye Medlemmer, uden at de selv kan bestemme, hvem der skal være Medlem.

Nu skal jeg indrømme, saaledes som det ogsaa blev sagt før, at jeg tror i og for sig ikke, denne Bestemmelse vil komme til at betyde noget i Praksis. Men hvis man er enig herom, hvorfor skal den saa staa der? Var det saa ikke bedre helt at undvære den? Og hvis den kommer til at betyde noget, kan den komme til at sprænge Rammerne for hele Kontrolforeningsarbejdet, blot for disse faa Skillingers Skyld, som gives her fra Statens Side.

De, der har haft med dette Forhold at gøre, ved, hvorledes man ude omkring i Landet i Aarenes Løb har gjort et uhyrestort Arbejde for at skabe Rammerne for den mest betryggende Kontrol med disse forskellige Foreninger. Saa snart vi kommer ind paa at paatvinge de forskellige Foreninger Baand af den ene eller den anden Art, saa undværes de imidlertid hellere Statstilskuddet og træder ud af Samvirksomheden, og hvis det kommer til at gaa en Række Aar paa den Maade, saa vil vi derigennem svække og skade det store Arbejde, som er gjort til Fremme af vor

Kvægavl og til Fremme af Soliditeten i vort Avlsarbejde.

Man maa huske paa, at Kontrolforeningerne har to forskellige Opgaver, men den paagældende Bestemmelse tager kun Sigte paa den ene Opgave, at man indenfor en Besætning ved Hjælp af Kontrolforeningerne kan udpege, hvilke Dyr der er de bedste, og hvilke der er de ringeste. Men avlsmæssigt set har Kontrolforeningerne ogsaa en Opgave, og den kan ikke løses paa samme Maade som de andre. Den kræver, at man har en ganske anden Tillid til Tallene, end man vil kunne faa, hvis ikke man har nogenlunde de Rammer, som man har i Øjeblikket. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at uddybe det; det er noget, alle kan forstaa.

Jeg vil gerne slutte med at opfordre baade Flertallet og Mindretallet til at tage deres Ændringsforslag angaaende dette Forhold tilbage og slutte sig til det af Ministeren stillede Forslag, som er langt det bedste, og som vil være godt for Kontrolforeningerne at arbejde under.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed af 25. Februar 1916,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 1. Juni, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Afgift af Benzin.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Hjelpeforanstaltninger for Sejlskibserhvervet.